

Dosar nr. /2008

R O M Â N I A

TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1108
Ședința publică din 21 Mai 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamanta SC SRL și pe pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII HARGHITA, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Se constată că dezbaterile cauzei în fond a avut loc în ședința publică din data de 14 mai 2009, iar susținerile părților au fost consemnate în încheierea din aceea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

INSTANȚA
Deliberând constată:

Prin acțiunea înregistrată la această instanță reclamanta SC

SRL a chemat în judecată pe pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII HARGHITA, solicitând:

- anularea Deciziei nr.3/52 din .2008 a pârâtei și anularea Deciziei de impunere nr. 2007 emisă în baza Raportului de inspecție nr. 2007.

În motivare se arată că în perioada 24.09.2007 – 31.10.2007 s-a efectuat control de către referenții de specialitate a pârâtei, privind modul de determinare, evidențiere, declarare și achitare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat al statului.

Perioada supusă controlului, potrivit Raportului de inspecție nr. 2007 a fost 01.01.2004 – 31.12.2006.

În urma inspecției pe baza Raportului de Inspecție Fiscală Generală nr. .2007, s-a stabilit obligația de plata suplimentară

la impozit pe profit, impozit pe dividende și majorări impozit pe profit și majorări impozit pe dividende în sumă de lei.

Impozit pe profit stabilit suplimentar lei; accesorii în sumă de lei; impozitul pe dividende stabilit suplimentar lei și accesorii în sumă de lei.

Împotriva actelor de control ale pârâtei a formulat contestație la Direcția Generală a Finanțelor Publice pe cale administrativă iar prin Decizia nr.3/52 din 2008 pârâta i-a respins contestația, astfel că a promovat prezenta acțiune în contencios administrativ.

Consideră că obligarea societății la plata sumei prevăzute în decizia de impunere este nelegală și nefondată, pentru următoarele argumente:

Nelegalitatea și netemeinicia deciziei de impunere se poate dovedi sub trei aspecte:

- fundamentarea legală ale actelor de control pentru stabilirea impozit suplimentar cu dispoziții legale care nu dovedește temeinicia deciziei;

- interpretarea eronată ale prev.art.21 din Legea nr.571/2003;

- sumele incorecte aflate în Raport de inspecție fiscală în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale;

I. Fundamentarea legală ale actelor de control pentru stabilirea obligației suplimentare de plata la impozitul pe profit de către Administrația Fiscală:

Așa cum rezultă din preambulul Raportului de inspecție nr. .2007, inspectorii de specialitate au efectuat controlul în baza prevederilor Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare iar pentru fundamentarea legală a obligației suplimentare stabilite la plata impozitului pe profit, au invocat art.21 alin.3 cheltuielile cu deductibilitate limitată - litera c) din Legea nr.571/2003.

Ceea ce este important sub acest aspect este faptul că, inspectorii fiscali au stabilit impozit pe profit suplimentar pe cheltuielile efectuate de societate pentru fidelizarea angajaților, cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri constând în:

- Contravaloarea meselor servite în cantina societății, în timpul orelor de lucru, suportat în 2/3 parte de societate, mâncarea asigurată de societatea S.R.L. pe baza contractului prestări de servicii.

- Serviciile medicale asigurat de medic intern pentru prevenirea bolilor de două ori pe săptămână pe baza de contract prestări de servicii.

- Cheltuielile suportate de societate cu ocazia organizării controlului anual al stării sănătății angajaților cu efectuarea analizei din sânge și radiografie plămâni, servicii asigurat de Spitalul Odorheiu-Secuiesc.

- Cadourile acordate angajaților.

Fundamentarea DGFP prin Decizia nr.3/52 de către DGFP Harghita cu privire la cadouri reglementate de art.55 alin.4 din Legea nr.571/2003.

I. În legătură cu interpretarea eronată ale prev.art.21 din Legea nr.571/2003.

Societatea consideră că, cheltuielile pe care Administrația Fiscală a stabilit obligații suplimentare de plată la impozitul pe profit sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și se încadrează la prevederile art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 Codul fiscal profitul impozabil se determină ca diferența între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Din moment ce testul legii este foarte clar când stabilește că, conform prev. Legea 571/2003 art.21/1 Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare iar pe lângă cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri, se ia în calcul și alte cheltuieli cuprinse la punctul 2,3 iar la punctul 4 sunt înșirate cheltuielile care nu sunt deductibile la calcularea impozitului pe profit.

Legiuitorul cu drept consideră cheltuieli deductibile la calcularea profitului impozabil, cheltuieli care sunt realizate în scopul realizării de venituri. Prin folosirea prepoziției și dă posibilitatea de decontare și a altor cheltuieli înșirate la punctul 2,3 și 4 art.21 din Lega nr.571/2003 2), care sunt cheltuieli în afara celor legate strâns de realizarea veniturilor impozabile.

Dacă cheltuielile efectuate de societate pentru funcționarea utilajelor cum sunt – cheltuielile efectuate cu achiziționarea, punerea în funcțiune, consumabilele necesare funcționării, repararea și întreținerea utilajelor, energia electrică, sunt cheltuieli de exploatare, atunci cheltuielile efectuate cu personal care asigură funcționarea utilajelor și ele sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și sunt cheltuieli deductibile la determinarea profitului impozabil.

Contravaloarea meselor consumate în timpul orelor de lucru în cantina proprie a firmei, sunt cheltuieli efectuate de societate pentru crearea condițiilor favorabile de lucru pentru fidelizarea angajaților (nevoi firești). Cantina societății funcționează de 10 ani și a fost înființată pentru a putea asigura condițiile de igienă necesare pentru mâncarea consumată la locul de muncă pentru 150 angajați.

În opinia administrației fiscale, cota parte suportat de societate 2/3 din costul meselor servite la locul de muncă din punct de vedere fiscal, intră în categoria de avantaje de natura salarială.

Normele metodologice:

69. Avantajele în bani în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere și avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică și altele;

Se consideră avantaj în natură:

g) cazarea și masa acordată de unități proprii de tip hotelier;

Contravaloarea cheltuielilor cu asistența medicală – prin care a redus numărul zilelor plătite ca, concediu medical – asigurarea analizelor periodice din sânge și radiografierea plămânilor – prin care în fiecare an au fost depistați angajați cu boala ca tuberculoza și alte boli după care urma tratamente medicale – s-a efectuat pe baza contractelor de prestări servicii în interesul societății, pentru a putea menține continuitatea prezenței muncitorilor calificați la locul de muncă.

Conform Legii nr.571/2003 art.55 alin.4 următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depășește 150 lei.

Conform prevederilor art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 Codul fiscal profitul impozabil se determină ca diferența între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

II Fundamentarea legală ale actelor de control pentru stabilirea obligației suplimentare de plată la impozitul pe dividende de către Administrația Fiscală art.67 punctul 3 din Legea nr.31/1991; art.19 din Legea nr.82/1991 „Legea contabilității”.

Așa cum rezultă din Raportul de inspecție nr.2007, inspectorii fiscali au efectuat controlul în baza prevederilor, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare iar pentru fundamentarea legală a obligației suplimentară stabilite la plata impozitului pe dividende, au invocat art.67 punctul 3 din Legea nr.31/1991; art.19 din Legea nr.82/1991 „Legea contabilității”.

II. Fundamentarea contestației SC SRL referitor la stabilirea obligației suplimentare de plată la impozitul pe dividende de către Administrația Fiscală.

Obligația calculării și reținerii impozitului pe dividende este reglementată la art.67 din Legea 571/2003/R.

„Art.67 – (1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de... din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata”.

Societatea a respectat legislația în materie, pentru reținerea și calcularea impozitului pe dividende ridicate reținerea impozitului a fost odată cu plata dividendelor către asociați, iar termenul de virare a impozitului a fost până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a făcut plata, cota aplicată era cea valabilă în momentul ridicării lor.

Motivul invocat de DGFP se referă la modul de repartizare și contabilizare a distribuirii dividendelor.

Condiția esențială pentru a putea distribui dividendele este existența reală a dividendelor plătite – art.73 alin.2 din Legea nr.31/1990, - realitatea vărsămintelor efectuate de asociați, exactă îndeplinire a hotărârilor adunărilor generale.

După cum rezultă și din raport fiscal și din Decizia DGFP, asociații societății la adunarea generală anuală au aprobat situațiile financiare, respectiv raportul comerțului de direcție, bilanțul, contul de profit și pierdere și au repartizat profitul net.

Pentru societățile cu capital integral privat, legea nu prevede nici un fel de restricții cu privire la modul de repartizare a profitului contabil net.

Bugetul Statului nu a fost păgubit, datorită faptului că la calcularea și reținerea impozitului pe dividende societatea a respectat dispozițiile art.67 alin.1 din Legea nr.571/2003/R.

III. Cu privire la greșita aplicare a metodologiei de calcul în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale și a procedurii folosite pentru colectarea creanțelor fiscale:

În baza art.205 Cod procedură fiscală în ziua de 28.01.2008 a introdus acțiune în contencios administrativ la Tribunalul Harghita (sentința civilă nr.315/27.02.2008) împotriva procedurii folosite de funcționarul autorității administrative fiscale pentru colectarea creanțelor fiscale.

Prin acțiunea introdusă a arătat că, creanțele fiscale urmărite de Administrația Financiară și sumele în Raport de Inspecție fiscale la stabilirea impozitului suplimentar nu sunt conform cu evidența contabilă a societății.

Pentru asigurarea corectitudinii datelor introduse în sistemul informatic trebuia respectat punctul 11 al Instrucțiunilor OMFP 551/2003 adică, punerea de acord cu contribuabil asupra obligațiilor fiscale restante. Deși Administrația Financiară nu a respectat Legea

nr.161/2003 și Instrucțiunile OMFP 551/2003 cu privire la punerea de acord a obligațiilor fiscale urmărite a făcut executarea silită și sechestru pe utilajele societății la sume incerte și nelichide.

Pârâta se opune la admiterea acțiunii.

În cauza s-a dispus efectuarea unei expertize contabile.

Examinând actele și lucrările dosarului expertiza efectuată în cauză, tribunalul stabilește următoarele:

În urma controlului efectuat la societatea comercială reclamantă pentru perioada 1.01.2004 – 31.12.2006 s-a stabilit că reclamanta datorează statului lei impozit pe profit, lei accesorii, lei impozit pe dividende și lei accesorii.

Societatea comercială a contestat existența acestor obligații și prin Decizia nr.3/53 din 2008 emisă de pârâtă a fost respinsă contestația.

În urma atacării acestei decizii prin raportul de expertiză întocmit în cauză s-a stabilit că societatea comercială este datoare statului cu suma totală de lei care se compune din:

- lei impozit pe profit;
-) lei accesorii aferente;
- ' lei impozit pe dividende și
- ' lei accesorii.

Diferența față de sumele calculate de inspecția fiscală sunt acceptate având în vedere explicația expertului în ce privește aceste diferențe.

Astfel majorările de întârziere pentru plata cu întârziere a impozitului pe dividende au fost calculate în mod just de către expert de la data de 31 decembrie a anului următor plății, data ultimei scadențe prevăzut în codul fiscal și nu de la data Adunării Generale în care s-au aprobat definitiv dividendele așa cum a reținut organul de inspecție fiscală.

Având în vedere disp.art.21 alin.4 din Legea nr.571/2003 nu pot fi considerate ca deductibile la calcularea impozitului pe profit c/v meselor servite angajaților și suportate de societate, deoarece acestea constituie venituri care sunt asimilate salariilor și care nu au fost impozitate la angajați.

Astfel calcularea profitului impozabil în mod corect s-a făcut în baza art.19, 21 din Legea nr.571/2003.

De asemenea în mod corect s-a reținut că, cheltuielile sociale cu contravaloarea cadourilor acordate angajaților, copiilor angajaților, serviciile medicale sunt deductibile în limita cotei de 2% aplicate asupra cheltuielilor cu salariile personalului.

Expertiza efectuată a stabilit că aceste calcule s-au făcut din conturi corespunzătoare fiind comisă doar o eroare de calcul.

Art.55 din Legea nr.571/2003 definește noțiunea de venituri din salarii ceea ce a fost luată în considerare atât de organul fiscal cât și de expert în mod corect.

Din moment ce societatea comercială datorează impozit pe profit, datorează și majorări de întârziere calculate de la data când impozitul trebuia să fie achitat.

Astfel urmează ca prezenta acțiune să fie admisă în parte în sensul că se va anula Decizia nr.3/52 din .2008 emisă de pârâtă și Decizia de impunere nr. .2007, va fi menținută pentru suma totală de lei care se compune din:

- lei impozit pe profit;
- lei accesorii;
- lei impozit pe dividende;
- lei accesorii.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea înaintată de reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII HARGHITA și în consecință:

Anulează Decizia nr. 3/52 din .2008 emisă de pârâtă.

Menține Decizia de impunere nr. .2007 emisă în baza Raportului de inspecție nr. 2007 întocmit de agenții de control a pârâtei pentru suma totală de : lei care se compune din:

lei impozit pe profit, lei accesorii aferente impozitului pe profit, lei impozit pe venituri din dividende, lei accesorii aferente impozitului pe dividende.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 21 Mai 2009.

Președinte

Grefier

ss.indescifrabil

ss.indescifrabil

pt.conformitate